

Underdånigt betänkande och förslag

angående

Lönereglering m. m.

för

Generaltullstyrelsen,

afgifvet den 12 Oktober 1876

af

I Nåder förordnade Komiterade.

STOCKHOLM
CENTRAL-TRYCKERIET
1876.

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Enligt Eders Kongl. Maj:ts, genom embetskrivelse från Statsrådet och Chefen för Finansdepartementet den 18 sistlidne Augusti, Komitén för reglering af de förvaltande embetsverkens och myndigheternas löneförhållanden m. m. meddelade nådiga beslut, har Komitén, efter avslutande

af sitt arbete rörande Kongl. Biblioteket och Riksarkivet, öfvergått till regleringen af **Generaltullstyrelsen**, och får nu i underdånighet framlägga sitt förslag rörande detta embetsverk.

Generaltullstyrelsens inrättande; 1825 års instruktion. I öfverensstämmelse med den åsigt, att statens inkomster icke borde, såsom ofta under 1600- och 1700-talen egt rum, till enskilde bortförpaktas, — en åsigt, som erhöll grundlags helgd genom 1809 års regeringsform, — öfvertog staten kort efter sistnämde tidpunkt sjelf förvaltningen af tullinkomsterna; och besörjdes öfverstyrelsen för tullverket af en Kongl. direktion, som utgjordes af ordförande och sju — sedermera fem — ledamöter, till dess genom Kongl. brefvet den 24 November 1824 Generaltullstyrelsen inrättades, bestående af en generaltulldirektör såsom allena beslutande chef och två rådgifvande departementschefer. Den för detta verk den 15 Juli 1825 utfärdade, ännu gällande instruktion, innehåller hufvudsakligen följande bestämmelser:

Generaltulldirektören, som innehar förtroendeembete och eger beslutanderätt i alla förekommande ärenden, är i första rummet Eders Kongl. Maj:ts ansvarig för tullverkets behöriga styrelse, för tullförfattningarnas skyndsamma tillämpning och kraftiga handhafvande till lättnad för handeln och de inhemska näringarnas skydd samt för tullinkomsternas ordentliga uppbörd och leverering. Derest ärendenas angelägenhet sådant oundgängligen kräfver, kan han utan departementschefernes deltagande ensam meddela befallningar om verkställighetsåtgärder, som innefatta endast tillämpning af allmänna författningar eller af Eders Kongl. Maj:ts nådiga skrivelser; börande generaltulldirektörens sålunda gifna befallningar vid Generaltullstyrelsens nästa sammankomst i protokollet antecknas. Under embetsresor kan generaltulldirektören icke allenast vidtaga nyssnämde verkställighetsåtgärder, utan ock från tjänstgöring med förlust af extra ordinarie inkomster provisoriskt afstånga tulltjenstemän, som finnas felaktige, och förordna tjenliga personer till tjänsternas bestridande under tiden; och böra generaltulldirektörens beslut i dessa fall meddelas den i Stockholm verkande öfverstyrelsen och förblifva gällande antingen till dess de af honom under resan förändras, eller i annat fall till hans återkomst, då de af honom till förnyad pröfning i vanlig ordning företagas.

Departementscheferne, som äfven innehafva förtroendebefattningar, böra begge vara tillstädes vid afgörandet af de hos Generaltullstyrelsen förekommande mål och äro pligtige att till protokollet yttra sina tillstyrkanen och meningar i de fall, då de äro skiljaktige från generaltulldirektörens beslut, dem de eljest anses hafva biträdt. De underteckna jemte general-

tulldirektören så väl alla anordningar på penningar som andra utgående expeditioner. I generaltulldirektörens frånvaro företrädes hans ställe, enligt Kongl. brefvet den 9 December 1836, af den äldre departementschefen, så vida ej Eders Kongl. Maj:t finner för godt att annorlunda särskildt förordna; och innehåller berörda Kongl. bref derjemte den bestämmelsen, att ifrågavarande embetsmän, hvilka i instruktionen kallas *förste* och *andre* departementschefer, i stället borde benämnas chefer för kansli- och kameraldepartementen.

Chefen för kameraldepartementet tillhör att personligen föra de kontroller emot uppbördsmän och den afräkning med riksbanken, som bevitna, att alla inflytande medel riktigt och ordentligen i banken insättas och derifrån assigneras samt hos styrelsen anmäla dervid yppad försummelse eller balans; att tillse, det inga andra utassigneringar ega rum än de i protokollet beslutna och att behållningarna på hvarje titel i behörig tid och oförryckta levereras till vederbörande verk; att emottaga och granska alla förslag och kalkyler; att hålla hand deröfver, att journaler samt månads- och årsräkningar i rätt tid ingå, revisionsarbetet med skyndsamt och ordning verkställes och hufvudboken inom föreskrifven termin afslutas; samt att vaka öfver behörigt inregistrerande i diarium af de till hans departement hörande mål och dem föredraga, sedan utlåtanden och upplysningar blifvit ifrån de under styrelsen lydande kontor eller andra vederbörande infordrade, der sådant anses nödigt. Under kameraldepartementschefens närmaste inseende lyda kammar- och revisionskontoren, tullkammaren i Stockholm, uppbördskontoret samt konfiskations- och kassörskontoret derstädes.

Chefen för kanslidepartementet åligger att bestrida föredragningen af alla förekommande, till uppbördsverket ej hörande ärenden; att tillse det, med biträde af Generaltullstyrelsens sekreterare och kanslipersonal, expeditionen af dylika ärenden äfvensom styrelsens brefvexling, både den utländska och inländska, behörigen och skyndsamt besörjas; att till föredragning och justering bereda infordrade utlåtanden till Eders Kongl. Maj:t samt kollegierna; äfvensom att hålla hand deröfver, att infordrade yttranden och förklaringar i rätt tid inkomma, att alla vid hans befattning förefallande mål behörigen uti diarium införas och att protokollen jemte öfriga kansliets handlingar noggrant förvaras. Denne departementschef tillhör närmaste inseendet öfver kansliet och fiskalskontoret, äfvensom härvarande packhusinspektion, nederlagskontor och tullbevakningsinspektion.

Vid inträffande laga förfall för departementscheferne bestrides kansli-departementschefens befattning af sekreteraren och kameraldepartementschefens af kamereraren i kammarkontoret; men om förfallet varar öfver fjorton dagar, bör sådant hos Eders Kongl. Maj:t i underdånighet anmälas, och nådigt förordnande afvaktas.

Instruktionen innehåller derjemte särskilda föreskrifter beträffande tulltjenstemäns tillsättande, afskedande och suspension, äfvensom angående pröfning af så väl trafikanters klagomål som revisionskontorets anmärkningar i fråga om tullförfattningarnas tillämpning. Deremot finnas icke i instruktionen meddelade några stadganden för arbetets fördelning mellan tjänstemännen och arbetssättet inom verket, utan gälla i dessa hänseenden de särskilda föreskrifter, som styrelsen tid efter annan låtit utfärda. Utom sjelfva styrelsen består verket af ett *kansli* för expeditionsgöromålen och protokollsföringen; ett *advokatfiskalskontor* för de juridiska göromålens besörjande; ett *kammarkontor* för emottagande af tulluppbörden från hela riket utom från hufvudstaden, för granskning af de requisitioner, som till styrelsen ingå, äfvensom af lokalförvaltningarnas redogörelser beträffande kreditsafdelningen eller utgifterna, samt för upprättande af hufvudboken m. m.; ett *revisionskontor* för granskning af tullkamrarnes räkenskaper i afseende på debiteringen, handläggning af restitutionsärenden och upprättande af statistiska sammandrag; hvarjemte, efter det nya skeppsmätningssystemets införande, skeppsmätningsofverkontrollören kan anses tillhöra Generaltullstyrelsen, enär det åligger honom att tillhandagå styrelsen med beredning af ärenden rörande skeppsmätningen i riket.

G.-tullstyrelsens förslag år 1873. Uti underdånig skrifvelse den 25 November 1873 afgaf Generaltullstyrelsen i sammanhang med förslag till utgiftsstat för tullverket under år 1875 infor dradt yttrande angående ifrågasatt förbättring af embets- och tjänstemännens lönevillkor i allmänhet; och har Löneregleringskomitén, till hvars handläggning ifrågavarande skrifvelse öfverlemnats, redan i sitt betänkande den 9 Juni 1875 redogjort för Generaltullstyrelsens dervid uttalade åsikter angående lönebeloppen, aflöningens fördelning i lön och tjänstgöringspenningar, ålderstillägg, pensionering, tjänsters förening samt vikaries godtgörelse. Beträffande personalen hos styrelsen innehåller sagda skrifvelse följande förslag:

att, jemte den redan då beslutade föreningen af registrators- och aktuarietjänsterna — hvilken förening numera egt rum —, de år 1868 från fyra till tre reducerade notarie- och kanslisttjänsterna ytterligare måtte minskas till två notarietjänster, hvilkas innehafvare skulle

besörja den protokollsföring, som styrelsen kunde finna med nödig ordning och säkerhet förenlig, och fullgöra alla öfriga de tre notarierna dittills åliggande göromål samt derutöfver biträda med uppsättning af styrelsens skrivelser m. m. och för sådant ändamål dagligen närvara;

att de tre i styrelsens kammarkontor nu varande kammarskrifvarebefattningar, hvilka lika litet som någon annan tjänst hos Generaltullstyrelsen hade renskrifning till hufvudsakligt åliggande, utan förnämligast toges i anspråk för bokföring, granskning af räkenskaper med flera kameralgöromål, — måtte inskränkas till en, mot skyldighet för dennas innehafvare samt kammarförvandten och bokhållaren, hvilken senare tillika hade omfattande revisionsgöromål och därför borde såsom »revisor och bokhållare» i staten benämnas, att utföra jemväl de göromål, hvilka ålegat de två öfrige kammarskrifvarne;

att styrelsens revisionskontor, hvarest, jemte en kamererare, vore anstälde fyra revisorer och åtta kammarskrifvare, af hvilka tre revisorer och tre kammarskrifvare ombesörjde det egentliga revisionsarbetet samt den fjärde revisorn, såsom föreståndare, och fem kammarskrifvare arbetade på den särskilda statistiska afdelningen, måtte, i enlighet med göromålens beskaffenhet, fördelas i ett *revisionskontor* med en kamererare och fem revisorer samt i ett *statistiskt kontor* med en kamererare såsom chef, och tre kammarskrifvare. Härigenom uppkomme väl tillökning af en kamererare och en revisorsbefattning, men deremot skulle fem kammarskrifvaretjänster indragas, så att på det hela det nuvarande revisionskontorets personal minskades med tre. Då revisorerne och kammarskrifvarne på revisionsafdelningen haft alldeles lika beskaffad tjänstgöring och enda skilnaden bestått i olika fördelning af göromålens mängd i någorlunda förhållande till de olika tjänstegradernas olika aflöning, men revisionsarbetet till följd af de senare årens starka tillväxt i trafiken tagit en utsträckning, som nödvändiggjort betydlig tillökning af revisionslotternas storlek, hade styrelsen icke kunnat tillstyrka någon vidare inskränkning af arbetskrafterna på revisionsafdelningen, utan skulle fast hellre, om det gamla systemet af delning emellan olika verk af tjänstemännens arbetstid skolat fortfara, funnit sig nödsakad att föreslå ett förökadt antal tjänstemän. Samma orsaker hade ock under dylikt förhållande åtminstone omöjliggjort någon minskning af tjänstemännens antal å den med stigande anspråk på mångsidiga och snabba meddelanden omfattade statistiska afdelningen.

Såsom ofvan blifvit anmärkt eger i Generaltullstyrelsen, enligt 1825 års instruktion, verkets chef ensam beslutande rätt i alla förekommande ärenden, hvaremot ledamöterna hafva endast rådgifvande röst och reservationsrätt. Denna grund för organisationen af tullverkets öfverstyrelse öfverensstämmer med det förslag, som i afseende å denna förvaltningsgren framställdes af Rikets ständers särskilda utskott år 1823; och då anordningen fortfarande syntes ändamålsenlig, fann den komité, som den 26 Maj 1859 afgaf underdånigt betänkande angående förändrad organisation af rikets styrelse- och förvaltningsverk, sig sakna skäl att deruti föreslå någon ändring. Den grundsats, från hvilken nämde komité utgick vid bedömandet af de allmänna förvaltningsformerna, uttalades af densamma på följande sätt: »Det lärer icke kunna bestridas, att de mål och ärenden, som tillhöra det ena eller andra styrelse- och förvaltningsverket, äro till deras väsende så skiljaktiga från hvarandra, att en olika form för pröfningen både kan och bör efter omständigheterna användas. Dessa ärenden äro dels sådane, hvilkas afgörande beror på en stundom ej lätt funnen tillämpning af gällande författningar och der således *vidsträcktare pröfning* måste föregå innan beslut vidtages, och dels sådane, som hufvudsakligen blott fordra *verkställighet* af regeringens eller domaremakts beslut eller af reglementen eller andra bestämda föreskrifter. Derföre synes den grundsats i allmänhet kunna antagas, att ärenden af förra slaget böra underkastas fleras samfälda behandling, men att deremot de senare böra öfverlemnas åt en enda ansvarig chef, på det att de, såsom vederbör, må blifva med enhet, kraft och skyndsamhet behandlade.»

Denna grundsats, hvars riktighet icke med fog lärer kunna bestridas, synes dock vanligen hafva blifvit tillämpad på det sätt, att *alla* de ärenden, som tillhörde vissa embetsverk, borde handläggas kollegialt och *alla* ärenden, tillhörande vissa andra embetsverk, afgöras af en ensam beslutande chef. Först på senare tider har den åsigt inom vår förvaltning gjort sig gällande, att äfven inom ett och samma embetsverk de olika behandlingssätten kunde med fördel användas för olika slag af ärenden. Komitén för sin del har ock, i betraktande af ärendenas beskaffenhet inom flera bland de embetsverk, för hvilka den redan uppgjort regleringsförslag, förordat införandet i dessa verk af en sålunda blandad förvaltningsform i stället för det uteslutande kollegiala behandlingssättet. Då nu fråga är om ett embetsverk, der grundsatsen af chefens allena beslutande rätt i hela sin utsträckning under lång tid varit tillämpad, har komitén trott sig böra undersöka, om icke äfven härstädes en blandad förvaltnings-

form vore att föredraga framför den nuvarande, beroende deraf huruvida jemväl inom detta embetsverk förekomme ärenden af den vigt och betydelse eller af den beskaffenhet i öfrigt, att de erfordrade fullständigt kollegial handläggning. Till någon ledning i detta hänseende torde böra meddelas en öfversigt af antalet och beskaffenheten af de år 1875 till Generaltullstyrelsen inkomna mål och ärenden. Dessa hafva utgjorts af:

Kongl. bref.....	47
Kongl. remisser.....	30
Statsdepartementens skrivelser.....	47
Frågor om tjenstetillsättningar, afsked, tjenstledighet, förordnande, dödsfall, reglering af personalen, tjenstemäns loneförmåner, fel eller försummelse i tjensten, belöningar m. m.	1.169
Om författningars tolkning, nya författningar, tullkammarers skyldigheter, expeditionstid, förfrågningar rörande tullbehandling.....	94
Statistiska uppgifter af olika slag.....	21
Om inventering af transitoupplag.....	6
Postbefordringsärenden.....	5
Besvärsmål, hufvudsakligen rörande tullbehandling.....	34
Utslag i tullrättegångsmål, förteckningar å balanserade d:o, skrivelser och memorial rörande öfverträdelser af tullförfattningarna.....	116
Om verkställda beslag.....	32
Klagomål angående förkomna eller skadade varor.....	13
Om strandvrak, sjöfynd m. m.....	89
Skrivelser med skeppsmätarens måtböcker.....	32
Om oriktiga måtbref, om kontrollmätning.....	61
Ansökningar om plats för lossning och lastning.....	81
» » återutförsel af underhålligt guld och silfver.....	18
» » » » andra varor.....	6
» » tullfri införsel, befrielse från skeppsumgälder m. m.....	104
Reklamationer af varor för de Kongl. hofven och frammande ministrar.....	290
Diverse framställningar af embetsverk och myndigheter.....	21
Rapporter, journaler, redogörelser och förslag; frågor om anstånd med insändande af rakenskaper.....	80
Ansökningar af enskilde, om diverse.....	19
Om begravningshjelp, s. k. fattigpension, pensionsförhöjning.....	65
Requisitioner å skeppsmätningensinstrument, blanketter m. m.....	49
Om restitution af tull, lastpenningar, fyr- och båkafgift.....	272
Anmärknings- och balansmål.....	34
Om nybyggnader, reparationer, ekonomiska besigtningar, inventarier, belysning, hyreskontrakt m. m.....	120
Requisitioner å penningar.....	811
Om insändande af penningar.....	28
Qvittenser.....	10
	Summa 3,804.

De motsvarande slutsummorna i närmast föregående års diarier utgjorde: år 1870 3,385, år 1871 3,382, år 1872 3,600, år 1873 3,419 och år 1874 3,455.

Vid ofvanstående redogörelse bör likväl anmärkas, att flere likartade ärenden ofta finnas antecknade under ett och samma diariinumner, hvorigenom anteckningarna om så väl ärendenas innehåll som vidtagna åtgärder

kunnat, beträffande vissa slags ärenden, betydligt förenklas. Af detta anteckningssätt följer emellertid, att ofvanstående siffror icke exakt återgifva det verkliga antalet ärenden, utan böra för sådant ändamål summorna för vissa grupper höjas, nämligen för gruppen »statistiska uppgifter» med 312, emedan 321 sådana uppgifter äro upptagna under endast 9 nummer i diariet; »rapporter, journaler, redogörelser» etc. med 91, enär 94 dylika äro intagna under 3 nummer, samt »anmärknings- och balansmål» med 36, emedan 54 anmärkningsmemorial från kontoren äro antecknade under 18 diariinumner. Antalet i diariet intagna ärenden skulle alltså år 1875 hafva stigit till 4,243.

Denna slutsumma angifver dock icke hela antalet under året inkomna ärenden. Härtill kunna nämligen läggas åtskilliga handlingar, som ingå direkt till kammarkontoret utan att antecknas i styrelsens diarium; och utgjorde dessa sistlidna år, enligt komitén meddelad uppgift, följande:

Inkomna värdeförsändelser	1,347
Månadsredogörelser eller rapporter från 57 tullförvaltningar	684
Årsräkningar från dito.....	57
D:o öfver tulltryck	61
Inventarieförteckningar från tullförvaltningarna och underlydande m. fl.	117
Inventeringsinstrument vid personalombyte.....	11
Requisitioner å tulltryck, blanketter till mätbref och mätbevis m. m.	273
Skrifvelser med förfrågningar i åtskilliga ämnen	23
Qvittenser å emottagna förskott	240
Handlingar rörande återbekommande af deponerade medel och depositionsbevis.....	62

tillsammans 2,875.

Med inberäkning af dessa, i diariet icke antecknade handlingar, skulle antalet till Generaltullstyrelsen och dess kammarkontor år 1875 inkomna ärenden kunna uppskattas till omkring 7,100, hvartill komme de journaler och förslag, som ingå direkt till revisionskontoret, och hvilka handlingars stora omfattning visar sig af en längre fram meddelad redogörelse.

Af denna redogörelse för de ärenden, som tillhöra Generaltullstyrelsens handläggning, framgår visserligen, att det öfvervägande flertalet af dessa äro af beskaffenhet att endast fordra tillämpning af bestämda föreskrifter och skyndsamt expedition; men ett mindre antal återstår dock af den vikt och betydelse, att därför erfordras en mera omfattande pröfning. Dessa ärenden, hvilka dessutom i allmänhet icke fordra så skyndsamt handläggning som de öfriga, synas komitén påkalla, i detta likasom i andra verk, den garanti för ett moget bedömande och ett oveldigt afgörande, som det kollegiala behandlingssättet erbjuder.

Då enligt nu gällande instruktion begge departementscheferne skola vara tillstädes och deltaga i öfverläggningarna rörande alla förekommande mål, följer deraf, att införandet af samfäld beslutanderätt i afseende på vissa ärenden icke hos Generaltullstyrelsen skulle medföra den olägenhet, att ärendenas handläggning derigenom blefve fördröjd. Deremot skulle en väsentlig tidsbesparing för ledamöterna beredas derigenom, att alla ärenden, som icke vore föremål för kollegial behandling, blefve handlagda endast af verkets chef och vederbörande föredragande, enär den ledamot, som för tillfället icke hade föredragning, derunder kunde egna sig åt de förberedande arbeten hans rotel kräfde, derest icke generaldirektören funne erforderligt att tillkalla honom för rådplägning rörande något visst mål.

Komitén hemställer alltså i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad komitén redan föreslagit för åtskilliga andra embetsverk,

att följande ärenden skola genom samfäld öfverläggning och beslut hos Generaltullstyrelsen handläggas:

a) Kongl. bref och remisser, som angå styrelsens samfälda åtgärd;

b) underdåniga förslag och betänkanden angående nya författningars utfärdande eller redan befintligas förklarande, ändrande eller upphäfvande;

c) underdåniga framställningar rörande tullverkets stat;

d) frågor om förändringar i verkets organisation;

e) frågor om tjänstemäns till- eller afsättande eller transport äfvensom underdåniga förslag till befordringar, utom i fråga om återbesättande af ledig ledamotsplats;

f) frågor om e. o. tjänstemäns och betjentes antagande, om afsked, om pensionering, om tjänstebetyg, om tjänstemäns och betjentes fel eller försummelse i tjänsten samt om tjänstledighet för den till Generaltullstyrelsen hörande personal och förordnande af vikarie under sådan ledighet;

g) bestämmandet af arvoden eller gratifikationer åt extra biträden; samt

h) dessutom hvarje ärende, som generaltulldirektören finner skäl att göra till föremål för samfäldt afgörande;

att generaltulldirektören eger ensam dels besluta i frågor om arbetsordningen, dels, när ledamotsplats blifver ledig, om dess återbesättande hos Eders Kongl. Maj:t göra underdånig anmälan, dock, i begge fallen, efter samråd med verkets ledamöter; samt

att generaltulldirektören fortfarande må ega allena beslutande rätt i alla öfriga hos Generaltullstyrelsen förekommande ärenden, efter att hafva i hvarje fall inhemtat vederbörande föredragandes mening; dock med rättighet och skyldighet för föredraganden, likasom för ledamot, den generaltulldirektören må hafva för rådsläpning tillkallat, att, vid inträffande skiljaktighet, sin särskilda mening till protokollet skriftligen afgifva.

Byråar.

I sammanhang med frågan om ledamöternes ställning och befogenhet inom styrelsen har Komitén tagit under öfvervägande, huruvida icke, på sätt för vissa andra embetsverk blifvit föreslaget och beträffande Statskontoret redan är af Eders Kongl. Maj:t gilladt, jemväl inom Generaltullstyrelsen ledamöterna kunde öfvertaga det omedelbara chefskapet för verkets särskilda afdelningar och derigenom den omgång undvikas, som är en följd deraf, att särskilda kontorsförmän, kamererarne, utgöra förmedlingslänken mellan föredragandena och kontoren. Detta önskningsmål, hvars fördelar och lämplighet Komitén förut sökt ådagalägga och därför icke torde här behöfva vidare framhålla, har Komitén, efter noggrant öfvervägande, ansett kunna ernås endast under det vilkor, att ledamöternes antal ökas till tre. Till chefens för kanslidepartementet befattning höra nämligen redan nu så många och olikartade bestyr, att de icke medgifva någon tillökning, utan tvärtom synas böra i någon mån minskas. För kameraldepartementets chef skulle visserligen en icke obetydlig lättnad beredas i händelse det förslag Komitén på annat ställe kommer att framlägga i afseende på ordningen för inbetalningars verkställande vinner bifall, men å andra sidan borde för honom tillkomma dels handläggningen af åtskilliga ärenden, som nu anses tillhöra kanslidepartementet, men enligt sin beskaffenhet snarare borde tillhöra kameraldepartementet, dels ock en del af de skyldigheter, som äro förenade med nuvarande kamereraretjensten å kammarkontoret. Häraf torde framgå att, äfven om en del af kamereraregöromålen blefve på den underlydande kontorspersonalen öfverflyttad, chefen för kameraldepartementet likväl icke skulle kunna öfvertaga det omedelbara chefskapet för kontoret med mindre hans föredragningskyl-

dighet i någon mån minskades. Detta kan åter ske endast på det sätt, att för vissa ärenden, hufvudsakligen dem, som röra revisionen och statistiken, inrättas en särskild ledamotsplats, hvilkens innehafvare tillika blir chef för revisionskontoret och den dermed förenade statistiska afdelningen, genom hvilken anordning jemväl gjordes obehöflig icke blott den nuvarande kamereraren å revisionskontoret, utan ock den af Generaltullstyrelsen föreslagna kamererareplatsen å statistiska kontoret.

I öfverensstämmelse härmed anser Komitén de nuvarande två departementscheferne och två kamererarne böra utbytas mot tre byråchefer, och Generaltullstyrelsen sålunda böra utgöras af tre byråar: kanslibyrån, kameralbyrån samt revisions- och statistiska byrån, med en sådan fördelning af ärendena efter deras beskaffenhet, att chefen för revisions- och statistiska byrån, till lättnad för de två öfrige ledamöterna, finge öfvertaga föredragningen af följande ärenden, sedan de, der så erfordrades, å honom underlydande byrå erhållit förberedande handläggning, nämligen i främsta rummet de ofta invecklade frågorna om restitution af erlagda tullumgälder, lastpenningar, fyr- och båkafgifter m. m.; vidare frågor om tullfri införsel af varor och om befrielse från erläggande af skeppsumgälder; om ersättning eller frihet från tull för förkomna eller skadade varor; besvärs- och underställningsmål i fråga om varors rätta tullbehandling; anmärkningsmål; reglering af tull- och taratariffer, samt statistiska uppgifter af olika slag. Till chefens för kanslidepartementet handläggning hafva hittills ansetts höra alla frågor rörande regleringen af tullverkets stater, alltså jemväl upprättandet af det underdåniga statsförslag, som årligen skall till Eders Kongl. Maj:t ingifvas, äfvensom angående tjenstetillsättningar, afsked, tjenstledighet och förordnande, fel eller försummelser i tjensten med flera frågor rörande personalen; men om äfven dessa ärenden fördelades efter beskaffenheten, skulle, jemte det en hvar af byråcheferne tillkomme handläggningen af dylika ärenden beträffande de till hans afdelning hörande tjenstemännen inom centralverket, chefen för kanslibyrån komma att fortfarande handlägga frågor angående personalen vid fiskalskontoren och den yttre bevakningen, chefen för kameralbyrån att öfvertaga sådana, som rörde personalen vid tulluppbörds- samt konfiskations- och kassörskontoren, äfvensom den redogörande tullkammareförvaltningen i allmänhet, samt chefen för revisions- och statistiska byrån att handlägga dem, som angå personalen vid nederlagskontoren och packhusinspektionerna. De jemväl till Generaltullstyrelsens befattning öfverlemnade ärendena rörande skeppsmätningen hafva, för utjemnande af arbetet mellan byråcheferne, synts Komitén kunna,

så väl hvad angår personalen som i fråga om måtböcker, oriktiga mätbref, kontrollmätning m. m., uppdragas åt chefen för revisions- och statistiska byrån.

Enligt gällande instruktion skall chefen för kanslidepartementet »tillse det, med biträde af Generaltullstyrelsens sekreterare och kanslipersonal», alla utgående expeditioner behörigen och skyndsamt besörjas. Då detta stadgande, hvilket kunde tydas så, som om sekreteraren derigenom fritoges från det å honom i egenskap af kansliets föreståndare rätteligen hvilande ansvar, ålägger kanslidepartementschefen ansvarighet äfven för skrivelser, som icke expedieras på grund af hans föredragning, anser Komitén denna bestämmelse böra från instruktionen utgå och en hvar af kansliets liksom de särskilda kontorens tjänstemän böra ansvara för de åtgärder han å tjenstens vägnar vidtager.

I enlighet med hvad sålunda blifvit anfördt rörande organisationen och göromålets fördelning hemställes i underdånighet,

att, i stället för nuvarande två departement med deras chefer, inrättas tre byråar under hvar sin byråchef, nämligen en kanslibyrå, en kameralbyrå samt en revisions- och statistisk byrå, med föredragningsskyldigheten fördelad mellan byråcheferne efter ofvan antydda grunder; samt

att en hvar af kansliets och kontorens tjänstemän åligger odelad ansvarighet för de åtgärder han å tjenstens vägnar vidtager.

Vid förfall för chef eller ledamot. Såsom ofvan är nämndt skall, under generaltulldirektörens frånvaro, äldste departementschefen inträda i utöfningen af hans embete, dock med den inskränkning i myndigheten, att den sålunda tjänstförrättande chefen icke annat än undantagsvis eger disponera anslagen till extra och hemliga utgifter och icke heller får med till- eller afsättning eller transport af tjänstemän vid tullverket taga befattning, så vida han ej dertill erhållit Eders Kongl. Maj:ts särskilda nådiga tillstånd. Äfven med den förändrade organisation, som Komitén föreslagit, torde skyldigheten för äldste ledamoten att vid förfall för chefen inträda i utöfningen af dennes embete böra kvarstå, dock, såsom af Komitén i liknande fall förut föreslagits, under iakttagande att, om chefen längre tid än 14 dagar blir hindrad att embetet utöfva, anmälan derom bör hos Eders Kongl. Maj:t göras; och enär under en längre tidsföljd den tillfälligtvis tjänstförrättande chefen städse genom särskilda nådiga beslut medgifvits oinskränkt dispositionsrätt

öfver det ojemförligen större af de omförmälda begge anslagen, eller det för extra utgifter, synes det nuvarande såsom regel gällande förbudet för vikarierande chef att öfver dessa anslag förfoga lämpligen kunna och böra för framtiden upphöra.

Vidare och då, enligt Komiténs förslag rörande formen för öfverläggningar och beslut i allmänhet, endast den byråchef, till hvilkens rotel ett ärende hörde, skulle med generaldirektören derom öfverlägga, men vid sådant förhållande skäligen kunde ifrågasättas, huruvida byråchef, som företrädde generaldirektören, komme att ega den noggranna kännedom om *alla* förekommande ärenden, att beslutande rätten skulle kunna af honom få utöfvas i samma omfattning, som af verkets ständige chef, så torde till undanrödjande af hvarje betänklighet i detta hänseende böra stadgas, att ärende, rörande hvilket olika meningar mellan den tjänstförrättande chefen och föredraganden uppstode, borde öfverlemnas till och handläggas af Generaltullstyrelsens plenum. — Komitén föreslår alltså,

att den i graden äldste af byråcheferne fortfarande bör vara skyldig att, vid inträffande förhinder för generaltulldirektören, förestå hans embete, så vida hindret icke varar öfver fjorton dagar, men, om det är af beskaffenhet att räcka längre tid, intill dess uppå genast skeende underdånig anmälan Eders Kongl. Maj:t å embetet meddelar nådigt förordnande;

att sålunda tjänstförrättande eller tillförordnad chef må ega enahanda befogenhet inom styrelsen som ordinarie generaltulldirektör, dock med den inskränkning i hans beslutande rätt, att ärende, rörande hvilket olika meningar mellan honom och föredraganden uppstå, skall öfverlemnas till och handläggas uti Generaltullstyrelsens plenum; och

att under generaltulldirektörens frånvaro tjänster icke må annorledes än på förordnande tillsättas, eller tjänsteman från innehafvande befattning afsättas eller till annan transporteras, så framt icke Eders Kongl. Maj:t dertill meddelat särskildt nådigt tillstånd.

I fråga om fyllandet af ledamotsplats vid de tillfällen, då ordinarie byråchef vore hindrad att sitt embete förrätta, lärer här, på sätt Komitén i liknande fall förut föreslagit, böra föreskrifvas,

att, då byråchef, af en eller annan anledning är hindrad att egen befattning utöfva, Generaltullstyrelsen eger förordna vikarie under högst en och en half månad, med skyldighet, om dylikt vikariat blir för längre tid behöfligt, att frågan derom till Eders Kongl. Maj:ts afgörande anmäla.

*Inspektions-
resor.*

Efter indragning af tulldistriktchefsplatserna utöfvas inspektion öfver den i landsorten varande bevaknings- och förvaltningspersonalen endast af generaltulldirektören under de tjänsteresor, han för sådant ändamål företager. Då dessa inspektionsresor följaktligen ofta nödga verkets chef att vara frånvarande från centralstyrelsen, har Komitén, för minskande af de härmed förenade olägenheterna, trott sig böra hemställa, att byråcheferne inom Tullstyrelsen må, då generaltulldirektören finner sådant lämpligt, ega att i hans ställe verkställa inspektionsresor till landsorten; och anser Komitén en dylik anordning så mycket mera af behovet påkallad, som det ostridigt är af största vikt äfven för byråcheferne att ega den kännedom om personalen och öfriga tullväsendet rörande förhållanden i landsorten, som endast genom personligt besök på platsen kan förvärfvas. Komitén framställer alltså det förslag,

att generaltulldirektören må, då omständigheterna dertill föranleda, ega uppdraga åt byråchef att i sitt ställe företaga inspektionsresor till landsorten.

*Kompetens-
vilkor.*

Kongl. kungörelsen angående förändrade vilkor för anställning i statens civila tjänstebefattningar den 12 Maj 1865 stadgar dels i 4:e punkten, att den, som aflagt examen till Eders Kongl. Maj:ts kansli, är behörig att vinna anställning i, bland andra verk, Generaltullstyrelsen med rättighet för styrelsen att medgifva dylik anställning äfven på examen till rättgångsverken, och dels i 8:e punkten att i Generaltullstyrelsens kansli- och kameralafdelningar må jemväl kunna anställas dertill lämpliga personer, som endast undergått afgångsexamen vid högre elementarläroverk. I den mån genom sistberörda medgifvande förflyttning underlättas till centralstyrelsen af praktiskt erfarne, ordinarie tjänstemän vid lokalförvaltningarna, hvarest högre kompetensvilkor än det sist nämnda icke torde böra ifrågasättas, synes detta medgifvande visserligen vara ändamålsenligt och böra fortfarande få tillämpas; men för inträde såsom extra ordinarie tjänsteman i denna öfverstyrelse anser Komitén den i 4:e punkten stadgade kompetens böra blifva ovilkorlig. De inom verket för närvarande i ordinarie befattning anstälde tjänstemän hafva endast med ett par undantag aflagt

akademiska examina; och Komitén betviflar att göromålen inom verket skulle på ett lika tillfredsställande sätt som för närvarande bestridas, sedan tjänstemannapersonalen eller flertalet inom densamma kommit att bestå af personer, som voro i saknad af sådana teoretiska studier, som förutsättas såsom nödiga för tjänstemannabildningen i allmänhet inom de centrala verken. Med anledning häraf och då det särskildt är af vigt inom detta likasom inom flera andra embetsverk, att kanslitjänstemännen ega juridisk bildning, föranlåtes Komitén hemställa,

att examen till Eders Kongl. Maj:ts Kansli eller till rättegångsverken må blifva ett oefftergiftigt villkor för inträde såsom extra ordinarie tjänsteman i Generaltullstyrelsens byråar.

Beträffande sådana förändringar i arbetssättet, som kunna leda till förenkling jemte lättnad i tjänstemännens åligganden, vill Komitén i främsta rummet förorda ändring i det nu öfliga sättet för inbetalning af *Sättet för inbetalningar.* medel från landsorten. Alla penningremisser från tullkamrarna i landsorten — uppgående till sammanlagdt 15—20 millioner kronor årligen — skola för närvarande insändas till styrelsens kammarkontor, som det åligger att emottaga och insätta penningarne på räkning i riksbanken. Detta åliggande, hvilket tillhör kamereraren och kammarförvandten under gemensam ansvarighet samt under kontroll af kameraldepartementschefen, är utan tvifvel genom sin beskaffenhet ett af de mest ansvarsfulla, likasom ock det dermed förenade arbetet är icke så litet tidsödande. En väsentlig lättnad i desse tjänstemäns ansvar och någon lindring i deras arbete jemte ökad säkerhet för det allmänna skulle enligt Komiténs mening beredas, om kammarkontoret befriades från skyldigheten att emottaga ifrågavarande medel och i stället föreskrefves, att desamma skulle insändas direkt till riksbanken och underrättelse om den skedda levereringen samtidigt meddelas Generaltullstyrelsen — ett sätt att gå till väga, som redan nu användes beträffande tulluppbörden i Stockholm, och som för öfrigt icke bör medföra någon afsevärd tillökning i besväret för riksbanken. Komitén får därför, i öfverensstämmelse med hvad den föreslagit i fråga om inbetalning af penningar till Statskontoret, underdånigst hemställa,

att, hvad hufvudstaden beträffar, leverering till Generaltullstyrelsen skall hädanefter såsom hittills verkställas medelst attest, utvisande, att beloppet blifvit för styrelsens räkning i riksbanken insatt; samt

att leverering från landsorten till Generaltullstyrelsen bör ega rum på det sätt, att beloppet jemte ett missiv eller reversal insändes till riksbanken och ett annat reversal till Generaltullstyrelsen; skolande sistnämnda embetsverk dagligen låta genom behörigt ombud från riksbanken afhemta bankoattesterna å de sålunda under samma eller föregående dag influtna beloppen.

*Räkenskapen
och dess re-
vision.*

Den revision, som för närvarande verkställs i Generaltullstyrelsen, afser *dels* till styrelsen inkommande räkningar och requisitioner, hvilka icke få liqvideras förr än granskning deraf i kammarkontoret egt rum, *dels* de särskilda tullförvaltningarnas räkenskaper öfver inkomster och utgifter, på grund af hvilka räkenskaper, tillika med styrelsens egna, i kammarkontoret upprättas verkets hufvudbok, hvars granskning sedermera åligger Kammarrättens öfverrevisionsdepartement, *dels* ock samtliga tullplatsers tull-, nederlags-, transito-, packhus-, frilager- m. fl. journaler beträffande tulluppbörden, hvilka sistnämnda handlingar granskas i revisionskontoret, utan att sedermera undergå öfverrevision.

De tullkammarräkenskaper, på hvilka hufvudboken grundas, äro enligt tjänstgöringsreglementet för tullverket §§ 163 och 170 *dels* månadliga förslag, *dels* årsredogörelser. Öfver månadsförslagen, som åtföljas af fullständiga verifikationer, upprättas för hvarje månad ett generalsammandrag, utvisande tullkammarens uppbörd, afkortningar, omkostnader, levereringar och behållningar. Sedan årsredogörelserna, hvilka skola till kammarkontoret insändas inom den 1 Mars följande året, dit inkommit, vidtager gransningen af desamma med tillhörande verifikationer och upprättandet af hufvudboken, hvilken likväl enligt Kongl. brefvet den 13 April 1826 först inom slutet af det år, som följer på redogörelseåret, behöfver vara till Kammarrätten aflemnad. Då, med anledning af riksdagens underdåniga framställning rörande ett tidigare afslutande af statens räkenskaper, Generaltullstyrelsen den 19 November 1875 till Statskontoret afgaf utlåtande i detta ämne, yttrade styrelsen, att redogörelsen för de under styrelsens förvaltning ställda medel skulle så tidigt kunna afslutas, att denna redogörelse före den 1 Maj påföljande året kunde till Kammar-

rätten ingifvas, under vilkor, dels att ett årligt anslag af 1,000 kronor anvisades till aflöning för ett biträde åt bokhållaren i styrelsens kammarkontor, och dels att föreskrift meddelades, det tullkamrarnes räkningar med verifikationer, journaler och andra handlingar skulle till styrelsens kammar- och revisionskontor insändas så tidigt, att de inkomma före Januari månads utgång. Det åsyftade ändamålet — tillfälle till tidigare statsrevision — torde emellertid kunna ytterligare befrämjas derigenom att de nuvarande månadsförslagen, hvilka, såsom redan är nämndt, böra åtföljas af behöriga verifikationer, erhålla en sådan uppställning, att de utgöra fullständiga, afslutade räkenskaper för månaden. Bokföringsarbetet hos styrelsen skulle då, såsom ifrågasatt blifvit, kunna efter hand, under årets lopp, undångöras och i sammanhang dermed verkställas den granskning, som på byrån kunde ankomma, så att vid årets slut endast återstode granskningen och bokföringen för sista månaden och hufvudbokens afslutning. I den mån räkenskapshandlingarna blifvit för nu angifna ändamål använda, borde de, på sätt komitén redan i sina betänkanden rörande Förvaltningen af Sjöärendena och Sundhetskollegium förordad, i verkets lokal tillhandahållas den Kammarrättens tjänsteman, som hade att verkställa den på öfverrevisionsdepartementet i sistnämnda embetsverk beroende granskning, hvarigenom, utom annan, den icke oväsentliga fördel vunnes, att vederbörande tjänstemän, hvilka nu under all den tid, som åtgår för denna revision, äro i saknad af de ofta behöfliga handlingarna, komme att till dem hafva oafbruten tillgång.

Komitén, som framdeles blir i tillfälle att yttra sig om den del af revisionen, som åligger revisionskontoret, föreslår nu alltså,

att de förslag öfver inkomster och utgifter, som månadtligen skola af tullförvaltningarna till Generaltullstyrelsen afgifvas, erhålla den uppställning, att de komma att utgöra fullständiga, afslutade räkenskaper; samt

att, jemte det Generaltullstyrelsens skyldighet i afseende å revisionen af ifrågavarande räkenskaper begränsas till den granskning, som bör ega rum i sammanhang med upprättandet af hufvudboken, redogörelsehandlingarna skola, i den mån de blifvit för bokslutet använda, i styrelsens embetslokal tillhandahållas den Kammarrättens tjänsteman, som har att desamma revidera.

*Aflönings-
listor m. m.*

För närvarande tillhör kammarkontoret, bland annat, att upprätta aflöningslistor för tullverkets i Stockholm varande embets- och tjänstemän, betjente och pensionstagare äfvensom, för att bevillningsberedningarna tillställas, förteckningar å tullverkets härvarande embets- och tjänstemäns samt betjentes löner och pensioner m. m. Detta åliggande har synts komitén böra inskränkas till upprättandet af de aflöningslistor och förteckningar, som erfordras i afseende å Generaltullstyrelsens egne tjänstemän och betjente, helst lokaltullförvaltningen i Stockholm lärer, i likhet med hvad som eger rum på andra orter, böra besörja upprättandet af dylika listor och förteckningar för dithörande personal; hvarför hemställes,

att aflöningslistor och uppgifter till bevillningsberedningarna må inom Generaltullstyrelsen upprättas endast beträffande styrelsens egne tjänstemän och betjente.

*Allmänna
grunder för
lönereglern-
gen.*

I likhet med hvad komitén föreslagit beträffande grunderna för ny lönereglering för andra embetsverk, får komitén här hemställa,

att embets- och tjänsteman vid Generaltullstyrelsen skall vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation af styrelsen eller dess särskilda afdelningar eller eljest i allmänhet kan varda stadgad, äfvensom, derest i en framtid verkets ställning inom förvaltningen så förändras, att detsamma ej längre kan såsom sjelfständigt embetsverk anses, vara förpligtad att, med bibehållande af den tjänstegrad och aflöning han innehar, efter den nya arbetsordningen sköta de med tjänsten förenade göromål;

att med embete eller tjänst i Generaltullstyrelsen icke må förenas annan tjänst å rikets, riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjänstebefattning, med mindre den finnes icke vara hinderlig för fullgörande af tjänstgöringen i styrelsen; dock att tjänsteman, som vid den nya löneregleringens inträdande redan innehar

tjenst utom styrelsen, må densamma bibehålla, så länge den icke är för tjenstgöringen i styrelsen hinderlig;

att aflöningarna för Generaltullstyrelsens embets- och tjenstemän samt betjente fördelas i lön och tjenstgöringspenningar, hvilka senare få uppbäras endast för den tid, tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjenstgöring befriad, utgå till den, som tjensten förrättat;

att den, som af sjukdom hindras att sin tjenst förrätta, eger uppbära hela lönen; men att den, som eljest undfår ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, kan förpligtas att under ledigheten utöfver sina tjenstgöringspenningar afstå så mycket af lönen, som för tjenstens förrättande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordras i följd af embetsresor eller för beredande af semester, tjensteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning inom Generaltullstyrelsen, densamma, emot åtnjutande af tjenstgöringspenningar till det för den högre graden bestämda belopp i stället för egna, bestrida, dock ej längre än tre månader under ett år;

att, der förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af samma tjenst anses böra medgifvas, tidpunkten för första förhöjningen bestämmes att inträda efter fem år, under vilkor, att innehafvaren mera än fyra år af denna tid sjelf bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjenst, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester, och för andra förhöjningen, om sådan eger rum, efter ytterligare fem år, under samma vilkor, på det sätt likväl, att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det den stadgade tjenstaldern blifvit uppnådd; börande löntagaren dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya statens utfärdande förflutit från

hans tillträde till tjensten, vare sig på grund af fullmakt eller konstitutorial, eller förordnande i följd af frågan om verkets omorganisation;

att tjänsteman skall, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjänstår, vara förpligtad att med ofkortad lön såsom pension från tjensten afgå, Eders Kongl. Maj:t eller Generaltullstyrelsen, der det tillkommer denna att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjensten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma kvarstå, samt

att semester må åtnjutas af verkets chef samt tredje och andra gradens tjänstemän under en och en half månad samt af första gradens tjänstemän under en månad årligen.

Kanslibyrån. I afseende å personalen å Generaltullstyrelsens kansli är Komitén af samma mening som styrelsen, eller att sekreteraren och registratorn, som numera tillika är aktuarie, böra bibehållas, men att en af de nuvarande tre notariebefattningarna kan indragas. Sedan en väsentligen förenklad protokollsföring hos styrelsen nyligen blifvit införd, kunna visserligen icke två notarier hafva full sysselsättning af protokollet ensamt; men enär de, jente detta åliggande, böra hafva skyldighet dels att, såsom styrelsen föreslagit, biträda sekreteraren med uppsättandet af skrivelser och andra expeditioner, dels att vid förefallande behof tillhandagå med fiskalsgöromålens besörjande, och dels att svara för alla expeditionsgöromålens behöriga utförande å kansliet, anser jenväl Komitén två notarier framgent blifva för styrelsen behöflige.

På advokatfiskalskontoret finnas nu anstälde en advokatfiskal och en kanslist, den senare tillika tullfiskal i centraldistriktet. Advokatfiskalen skall vid Stockholms rådhusrätts afdelning för tullmål utföra åtal för öfverträdelser af tullförfattningarna äfvensom vid hofrätter och hos Eders Kongl. Maj:t utföra och bevaka kronans talan i alla tullrättegångsmål; vidare afgifva utlåtanden till styrelsen, då sådana infordras; inför Svea

hofrätt utföra fiskaliska aktioner mot styrelsens tjänstemän samt distriktchefer; låta till verkställighet befördra alla utslag i tullrättegångsmål; jemte kamereraren i kammarkontoret förrätta inventering å uppborðs- samt kassörs- och konfiskationskontoren, å de förra hvarje vecka och å sistnämnda kontor en gång i månaden; granska samtliga tullförvaltningars konfiskationsjournaler i fråga om balansering af bötes- och konfiskationsmål; meddela vederbörande tullfiskaler eller åklagare vid underdomstolar instruktioner vid utförandet af åtal för öfverträdelse af tullförfattningarna; vara ombudsman i tullstatens enskilda pensionsinrättning; samt i afseende å tullverkets fastigheter i Stockholm och åtskilliga andra ekonomiska ärenden fullgöra de åligganden, som tillförene ombesörjts af en särskild ekonomie-advokatfiskal. Tullfiskalen har såsom sådan att utföra åtal vid underdomstolar inom centraldistriktet, samt att i händelse af förfall för advokatfiskalen utföra dylika åtal vid Stockholms rådhusrätt. Såsom kanslist har han att föra kontorets diaries och ombesörja derstädes förekommande renskrifning.

Beträffande omfattningen af de å advokatfiskalskontoret förekommande göromål må anföras, att, enligt verkstald beräkning, årliga medeltalet af de under åren 1871—1875 af advokatfiskalsembetet vid Stockholms rådhusrätt anhängiggjorda tullmålen utgjorde 69, öfriga domstolars inkomna utslag i tullmål 258, till Generaltullstyrelsen afgifna utlåtanden 54 och öfriga ärenden 114, alltså sammanlagdt ett årligt medeltal af 495, hvartill under år 1875 kommit 40 ärenden rörande oriktig skeppsmätning.

Af det anförda torde framgå, att advokatfiskalsbefattningen icke fullt upptager sin innehafvares tid, ehuru den är för styrelsen oumbärlig och särskildt af vigt för meddelande af upplysningar och föreskrifter åt tullfiskaler, tullkammarföreståndare och öfrige åklagare vid utförandet af åtal hos underdomstolarne. Ifrågavarande befattning kan icke lämpligen förenas med annan tjänst inom verket, men då advokatfiskalen får påräkna biträde af notarierna vid tillfällena och för bestyr, som det erfordra, och med vilkor att renskrifningen särskildt bekostas, bör advokatfiskalen kunna öfvertaga de göromål, som nu åligga tullfiskalen, och dennes befattning således kunna indragas.

Advokatfiskalens ofvan omförmälda skyldighet att besörja vissa ekonomiska angelägenheter beträffande tullverkets fastigheter i Stockholm synes, såsom främmande för denna befattning, böra öfverflyttas till kameralbyrån, enär kammarkontoret redan har ett dylikt åliggande i afseende å tullverket tillhörande byggnader i landsorten; hvaremot kameralbyrån

torde kunna befrias från skyldigheten att deltaga i kassainventeringarna, så att dessa komme att verkställas af advokatfiskalen ensam.

Komitén framställer alltså följande förslag:

att den ständiga personalen å kanslibyrån, förutom byråchefen, bestämmes till en sekreterare, en advokatfiskal, som jemväl öfvertager nuvarande tullfiskals i centraldistriktet åligganden, en registrator, tillika aktuarie, samt två notarier;

att de advokatfiskalen nu tillhörande ekonomiska bestyr i afseende på tullverkets fastigheter i hufvudstaden öfvertagas af kameralbyrån; samt

att advokatfiskalen ensam må förrätta de inventeringar, som för närvarande åligga honom och kamereraren i kammarkontoret gemensamt.

*Kameral-
byrån.*

Personalen å Generaltullstyrelsens kammarkontor utgöres för närvarande af en kamererare, en kammarförvandt, en bokhållare och tre kammarskrifvare, hvilken personal, såsom ofvan är nämndt, styrelsen ansett kunna minskas med två kammarskrifvare.

Af kamererarens nuvarande tjänsteåligganden skulle, enligt Komiténs ofvan framställda förslag, deltagandet i inventeringar äfvensom emottagandet af tulluppbörden och ansvaret för de influtna medlens insättande i riksbanken komma att upphöra. Chefen för kameralbyrån skulle, sedan kamererarebefattningen såsom särskild tjänst upphört, komma att öfvertaga så väl den allmänna tillsynen öfver kontorstjenstemännens arbete som ock vissa af kamererarens öfriga skyldigheter, såsom kontrollen öfver de kalkyler, som till hvarje ordinarie sessionsdag uppgöras för att visa beloppet af de på räkning i banken innestående och till assignering derifrån disponibla medel; granskningen af beslutade och uppsatta anordningar; tillsynen, att tullkamrarnes månadsredogörelser å behöriga tider ingå och att de deri balanserade behållningar icke öfverstiga de respektive tullkamrarnes behof intill tiden för nästa redogörelses afgifvande; hvarjemte byråchefen komme att till föredragning sjelf bereda en del af de ärenden, som hittills remitterats till kamererarens åtgärd. De återstående af kamererarens åligganden, nämligen: att kontrasignera och expediera anordningar och assignationer; att expediera qvittens och reversal; att med sin underskrift ansvara för riktigheten af hufvudbokens kapitalräkning och årsräkningarna med särskilda verk och inrättningar; att afgifva berättelse om de resultat bokslutet gifver vid handen, jemförda med re-

sultaten af de fem nästförutgångna årens bokslut; äfvensom att uppsätta memorial till styrelsen och skrivelser till tullkamrarne i vissa ärenden — äro alla af den beskaffenhet, att de torde böra fullgöras af de underlydande tjänstemännen på byrån. Då bland desse kammarförvandten och bokhållaren redan nu äro af sina befattningar fullt sysselsatte; då de tre kammarskrifvarnes göromål hufvudsakligen bestå i bokföring och granskning; och då Generaltullstyrelsens förslag till indragning af två utaf kammarskrifvare-tjänsterna afgifvits under förutsättning, att kamererarebefattningen komme att bibehållas; så anser sig Komitén icke kunna ifrågasätta ett mindre antal ordinarie tjänstemän å kameralbyrån, än styrelsen sjelf föreslagit, eller fyra; och hemställes alltså,

att de ordinarie tjänstemännen å kameralbyrån,
förutom byråchefen, bestämmas till en kammarförvandt
och tre bokhållare.

Vid revisionskontoret äro för närvarande anstälde: en kamererare, tre revisorer och tre kammarskrifvare å revisionsafdelningen, samt en revisor och fem kammarskrifvare å statistiska afdelningen, tillsammans 13 tjänstemän. *Revisions- och statistiska byrån.* Generaltullstyrelsens ofvan omförmälda förslag går derpå ut, att den förra af dessa afdelningar skulle utom kontorschefen komma att bestå af fem revisorer, och den senare, organiserad såsom särskildt kontor, af en kamererare och tre kammarskrifvare, tillsammans 10 tjänstemän.

I sammanhang med förslaget om inrättande af ett särskildt byråchefsembete för revisions- och statistiska ärenden har Komitén yttrat den mening att, i händelse af bifall härtill, icke blott den nuvarande kamererarebefattningen å revisionskontoret kunde indragas, utan äfven det af Generaltullstyrelsen föreslagna utbytet af en revisor mot en kamererare å statistiska afdelningen undvikas. Innan Komitén vidare inlåter sig på frågan om de för denna byrå behöfliga arbetskrafter, torde först böra något närmare redogöras för de göromål, som komma att åligga tjänstemännen derstädes.

Det arbete, som skall verkställas å byråns *revisionsafdelning*, omfattar granskning af alla de från rikets samtliga tullplatser ingående redogörelsehandlingar beträffande uppbörden, såsom tull-, nederlags-, transito-, strandvraks-, bergnings- och konfiskationsjournaler, Stockholms och Göteborgs packhusjournaler, journalerna rörande frilagren i Malmö, Landskrona och Helsingborg m. fl. journaler, hvarjemte kontoret åligger att verkställa utredning i restitutionfrågor med flere ärenden, för hvilkas behandling vitnesbörd af tulljournalerna erfordras, samt uppsättandet af memorial,

yrkanden och påminnelser i anmärkningsfrågor. Den stora omfattningen af det revisionsarbete, som åligger kontoret, kan inses deraf, att, enligt verkställd beräkning, journalerna för det sistförflutna året innefatta öfver 24,000 ark och öfver 52,000 s. k. skepparenummer; att de tillhörande verifikationer utgöra 435 band med omkring 638,000 folier; samt att nederlagsjournalerna innehålla ett antal af omkring 16,500 balanserade och uppläggningsnummer samt utvisa omkring 48,700 förtullningar, oberräknadt förflyttningar till annat nederlag och export till utrikes ort. Då ifrågavarande revisionsarbete står i ett bestämdt förhållande till rikets införsel, och tullinkomsterna, som före år 1870 endast en gång hunno till 15 millioner, nämligen 1863, då de uppgingo till 15,363,386 rdr 3 öre, sedermera betydligt öfverstigit detta belopp och under ett år, 1874, uppgått till nära dubbelt, eller 29,442,251 kr. 70 öre, under det revisionspersonalen icke förökats, samt de lättade förbindelserna med utlandet derjemte haft till följd att, — då importen för icke lång tid tillbaka nästan uteslutande verkställdes af affärsmän, som intogo stora partier på en gång, — främmande varor deremot numera på vissa ställen införas af en mängd enskilda förbrukare och således i mycket små partier, stundom till och med för det dagliga behofvet, så torde redan i dessa förhållanden ligga tillräckliga bevis därför att en tillökning i kontorets arbetskrafter är af behofvet påkallad. Ett ytterligare och viktigt stöd för denna mening är emellertid att hemta från den omständigheten, att de redogörelsehandlingar, som å revisionskontoret granskas, icke undergå någon öfverrevision i Kammarrätten och alltså erfordra en desto noggrannare granskning af verkets egna revisorer.

Hvad beträffar göromålen å *statistiska* afdelningen, så äro äfven dessa af ganska stor omfattning och taga mycken både tid och möda i anspråk. Denna afdelning har nämligen att lemna dels månadliga uppgifter öfver in- och utförseln i sådana varor, hvilka företrädesvis utgöra föremål för utbyte mellan Sverige och utlandet, och dels en mängd för Kommerskollegii årliga berättelser afsedda tabellariska redogörelser för handel, sjöfart m. m., hvartill materialerna, utan någon föregående bearbetning, måste hemtas omedelbart från de vidlyftiga journalerna och räkenskapsverifikationer. Arbetet är emellertid mera besvärligt och tidsödande än påkallande högre tjenstemannaegenskaper och torde hädanefter såsom hittills kunna anförtros åt en revisor med nödigt biträde.

Den förstärkning i arbetskrafter å revisions- och statistiska byrån, som är oundgänglig för ett noggrant utförande af de göromål, som der förekomma och för hvilka Komitén nu sökt redogöra, synes böra åstad-

kommas dels genom att öka revisorernes antal från fyra till sju — motsvarande de i styrelsens förslag upptagne två kamererare och fem revisorer — samt gifva denna personal så förbättrade lönevilkor, att den kan egna sin arbetstid uteslutande åt göromålen inom styrelsen, och dels — enär kammarskrifvaregraden lika litet i detta som i de öfriga centrala verken lärer böra bibehållas — genom att å byrån anställa e. o. tjänstemän, ej mindre revisorerne till biträde vid kollationeringen än äfven för verkställandet af sjelfständigt arbete å båda afdelningarna i den mån göromålens mängd sådant kräfver.

Komitén, som kommer att här nedan afgifva förslag, rörande de för extra arbetsbiträde inom verket erforderliga medel, får emellertid på grund af hvad nu blifvit anfördt hemställa,

att ordinarie personalen å revisions- och statistiska byrån må, utom chefen, utgöras af sju revisorer.

Derest den ordinarie tjänstemannapersonalen vid Generaltullstyrelsen kommer att bestämmas på sätt Komitén föreslagit och de i aflöningen ingående tjenstgöringspenningarne beräknas till enahanda belopp som för tjänstemännens vederlikar i andra verk, skulle den ersättning, som komme att af statsmedel utgå till vikarier under ordinarie tjänstemäns semester, uppgå till ett årligt belopp af 2,875 kronor.

*Vikariat.
Extra biträden m. m.*

Vid beräkning af det anslagsbelopp, som kan erfordras till arvoden åt sådane e. o. tjänstemän, hvilka anställas för år eller annan viss tid eller ock för något bestämdt arbete, tror sig Komitén, hvad angår kansli- och kameralbyråarne, kunna antaga, att endast ett sådant extra biträde kommer att blifva behöfligt å hvardera byrån, hvaremot, då den ordinarie personalen å revisions- och statistiska byrån är föreslagen under förutsättning, att en betydlig del af der förekommande arbete skall utföras af e. o. tjänstemän, Komitén icke vågar för denna byrå beräkna färre extra biträden, än den föreslagit ordinarie tjänstemän, eller sju, helst såmedelst skulle ersättas jemväl de af Generaltullstyrelsen för det statistiska kontoret föreslagne tre kammarskrifvarne. Då af dessa nio e. o. biträden flertalet skulle komma att egna en jemförelsevis betydlig del af sin tid åt verket, lärer godtgörelsen åt dem i medeltal icke kunna beräknas lägre än omkring 1,200 kronor hvardera om året, och alltså för detta behof erfordras 10,800 kronor; dock torde, såsom Komitén i dylika fall förut föreslagit, arvoden till extra biträden icke böra utgå i vidsträcktare mån än sådant blefve behöfligt i följd af de ordinarie tjänstemännens inom nuvarande lägsta graden afgang.

Om slutligen kostnaden för vikariat under chefs för verket eller byråchefernes embetsresor, för renskrifning och för annat mera tillfälligt biträde antages årligen komma att uppgå till omkring 1,325 kronor, skulle sammanlagda beloppet af de för ifrågavarande ändamål erforderliga anslag utgöra 15,000 kronor; hvadan Komitén hemställer,

att till vikariatsersättningar, arvoden och flitpenningar åt extra biträden, renskrifning m. m. ställes till Generaltullstyrelsens förfogande ett årligt belopp af 15,000 kronor.

Vaktbetjeningen. Vidkommande vaktbetjeningen, nu utgörande en öfvervaktmästare och fem vaktmästare, synes verkets behof i denna del kunna fyllas genom fem vaktbetjente, då dessa erhålla något förbättrade aflöningsförmåner, hvadan Komitén föreslår,

att vaktbetjeningen hos Generaltullstyrelsen bestämmes till en förste vaktmästare och fyra vaktmästare.

Stat. Enligt Komiténs nu framställda förslag skulle antalet ordinarie embets- och tjänstemän hos Generaltullstyrelsen uppgå till 20 personer samt vaktbetjeningens antal till 5, hvaremot nu gällande stat upptager 29 och Generaltullstyrelsens år 1873 afgifna förslag 23 embets- och tjänstemän, förutom i beggen fallen 6 vaktmästare.

Tjänstemännen inom de högre graderna i detta embetsverk hafva visserligen i allmänhet åtnjutit högre aflöning än deras vederlikar inom andra embetsverk; men då olikhet härutinnan icke synes Komitén betingas vare sig af strängare tjenstgöring eller mera maktpåliggande sysselsättning än som tillhör motsvarande tjänstemän i andra verk, har Komitén äfven här bort tillämpa de af densamma i förevarande afseende hittills följda grunder, och hemställer alltså,

att aflöningsförmånerna för Generaltullstyrelsens embets- och tjänstemän samt betjente må bestämmas i enlighet med härhos under Litt. A. bifogade statsförslag.

Nämnda statsförslags slutsumma utgör.....	kr. 98,500: —
Då det af Generaltullstyrelsen framlagda förslaget till stat för verket, på sätt bilagan Litt B. utvisar, slutar på ...	» 98,450: —
utgör skilnaden endast	kr. 50: —
Om deremot från förstnämnda slutsumma.....	» 98,500: —
drages beloppet af nu utgående aflöningsförmåner för sty- relsens personal, förutom ålderstillägg, enligt bilagan Litt. C.	» 93,530: —
utgör den föreslagna förhöjningen	kr. 4,970: —

Det belopp, som utöfver de i stat upptagna lönerna komme att erfordras för beredande af ålderstillägg åt tjenstemän, som dertill finnas berättigade, lärer böra tagas i beräkning vid bestämmandet af det under sjunde hufvudtiteln uppförda förslagsanslag till ålderstillägg.

Generaltullstyrelsens till Komitén remitterade underdåninga skrifvelse den 25 November 1873 med förslag till utgiftsstater för tullverket återställes i underdånighet och Komitén framhärdar med djupaste vördnad, trohet och nit,

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Eders Kongl. Maj:ts

underdånigste, tropligtigste
tjenare och undersåtar

ERIK LJUNGSTEDT. O. R. HAMMAR. LISS OL. LARSSON.

Anton Granlund.

Stockholm den 12 Oktober 1876.

Förslag till Stat

för *Generaltullstyrelsen*, att tillämpas från och med år 1878.

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
Generaltulldirektören	6,200	2,800	9,000	
1 Byråchef	4,400	2,000	6,400	Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kronor.
2 Byråchefer	8,800	4,000	12,800	
Kanslibyrån.				
1 Sekreterare	3,000	1,500	4,500	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 Advokatfiskal	3,000	1,500	4,500	
1 Registrator och Aktuarie	1,800	1,200	3,000	
1 Notarie	1,800	1,200	3,000	
1 Dito	1,800	1,200	3,000	
Kameralbyrån.				
1 Kammarförvandt	1,800	1,200	3,000	
1 Bokhållare	1,800	1,200	3,000	
2 Dito	3,600	2,400	6,000	
Revisions- och Statistiska byrån.				
1 Revisor	1,800	1,200	3,000	
5 Revisorer	9,000	6,000	15,000	
1 Revisor (statistiker)	1,800	1,200	3,000	
Till vikariatsersättning samt arvodet och flitpenningar åt extra biträden m. m.				
	—	—	15,000	
1 Förste vaktmästare	800	300	1,100	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor.
1 Vaktmästare	500	300	800	
3 Dito	1,500	900	2,400	
Summa	—	—	98,500	

Stat för Generaltullstyrelsen

Lätt. B.

enligt embetsverkets förslag den 25 November 1873.

	Lön.	Tjenstgö- ringspen- ningar.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
Generaldirektören	11,000	— —	11,000	
1 Departementschef	4,500	1,500	6,000	
1 Dito	4,500	1,500	6,000	
Kansliet.				
1 Sekreterare	3,750	1,250	5,000	
1 Registrator och Aktuarie	2,625	875	3,500	
1 Notarie	2,250	750	3,000	
1 Dito	2,250	750	3,000	
Advokatfiskalskontoret.				
1 Advokatfiskal, utom sportler ...	3,000	1,000	4,000	
1 Tullfiskal och Kanslist, utom sportler	1,875	625	2,500	
Kammarkontoret.				
1 Kamererare	3,750	1,250	5,000	Åfönningen höjes efter 5 år med 500 kronor och efter 10 år med ytterli- gare 500 kronor.
1 Kammarförvandt	2,250	750	3,000	
1 Revisor och Bokhållare	2,250	750	3,000	
1 Kammarsskrifvare	1,500	500	2,000	
Revisionskontoret.				
1 Kamererare	3,000	1,000	4,000	
1 Revisor	2,250	750	3,000	
4 Dito	9,000	3,000	12,000	
Statistiska kontoret.				
1 Kamererare	2,625	875	3,500	
1 Kammarsskrifvare	1,500	500	2,000	
2 Dito	3,000	1,000	4,000	
Vaktbetjeningen.				
1 Öfvervaktmästare	650	300	950	Ålderstillägg utgår med 150 kronor.
1 Vaktmästare	500	300	800	
4 Dito	2,000	1,200	3,200	
Till arvoden åt extra biträden vid styrelsens kansli och kontor ...	— —	— —	8,000	
Summa	— —	— —	98,450	

Aflöningsförmåner

Litt. C.

för Generaltullstyrelsens embets- och tjänstemän år 1876.

	Lön.	Tjänstgö- ringspen- ningar.	Personlig löneförhöj- ning. Dyr- tidstillägg.	Summa.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.
Generaldirektören	8,000	1,000	2,000	11,000
1 Departementschef	4,000	1,500	500	6,000
1 Dito	4,000	1,500	500	6,000
Kansliet.				
1 Sekreterare	3,000	1,500	900	5,400
1 Registrator och Aktuarie	2,500	1,000	700	4,200
1 Notarie	2,200	—	440	2,640
1 Dito	1,600	—	320	1,920
1 Dito	1,600	—	320	1,920
Advokatfiskalskontoret.				
1 Advokatfiskal	3,000	500	700	4,200
1 Tullfiskal och Kanslist	1,600	200	360	2,160
Kammarkontoret.				
1 Kamererare	3,000	1,500	900	5,400
1 Kammarförvandt	2,200	—	440	2,640
1 Bokhållare	2,200	—	440	2,640
1 Kammarskrifvare	1,000	—	200	1,200
2 Dito	2,000	—	400	2,400
Revisionskontoret.				
1 Kamererare	3,000	500	700	4,200
1 Revisor	2,200	—	440	2,640
3 Dito	6,600	—	1,320	7,920
1 Kammarskrifvare	1,000	—	200	1,200
7 Dito	7,000	—	1,400	8,400
Kammarvaktbetjeningen.				
1 Öfvervaktmästare	650	300	—	950
1 Vaktmästare	500	300	—	800
4 Dito	2,000	1,200	—	3,200
Anslag åt extra biträden vid Generaltull- styrelsens kansli och kontor	—	—	—	4,500
Summa	—	—	—	93,530

Anm. Dessutom åtnjuta innevarande år sex kammarskrifvare ålderstillägg till ett sammanlagt belopp af 3,600 kronor.

Särskild mening

af

Liss Ol. Larsson.

Komiténs förslag rörande högre kompetensvilkor för anställning såsom extra ordinarie tjänsteman i Generaltullstyrelsen har jag för min del icke kunnat biträda.

Komitén har icke anfört några skäl, som synas mig öfvertygande för behovet af ökade kompetensvilkor, och jag har icke håller utom komitén kunnat vinna något stöd för en sådan uppfattning. Hade någon som hälst olägenhet förorsakats af de nu föreskrifna kompetensvilkoren, så är jag för min del fullt öfvertygad om, att Generaltullstyrelsen icke skulle hafva uraktlåtit att derom göra anmälan för att få de befintliga eller väntade olägenheterna undanröjda; men Generaltullstyrelsen har hvarken i sitt af komitén omförmälda förslag den 25 November 1873 eller, mig veterligt, sedermera ens antydt behovet af, mycket mindre föreslagit skärpta inträdesfordringar. Då vidare hvarken emot Generaltullstyrelsen eller öfriga verk, der inträdesfordringarna äro enahanda, något skäl till klagan emot det sätt, på hvilket desse fullgöra sina åligganden, förefinnes, så har jag så mycket mindre kunnat biträda komiténs förslag i denna del, som, enligt detsamma, styrelsens fleste ordinarie tjänstebefattningar skulle kunna besättas med personer, som icke undergått den högre examen, och att endast de, som sökte inträde i styrelsen såsom extra tjänstemän, ovilkorlorligt måste hafva aflagt densamma, eller med andra ord, man skulle eftergifva fordringarna på den högre teoretiska bildningen hos de ordinarie tjänstemännen, blott den vore tillfinnandes hos de extra ordinarie — en åsigt, som i min tanke åtminstone är något oegentlig. Då jag således anser, att nu gällande kompetensvilkor skola bibehållas, är det ock helt naturligt, att jag föreslår något lägre löner, åtminstone under de första tjänsteåren, för tjänstemännen i Generaltullstyrelsen, än hvad komitén föreslagit för tjänstemännen i de verk, der inträdesfordringarna äro

större. Om lönebeloppen för första gradens tjänstemän vid tjänstens tillträdande bestämmes till 2,500 kronor, deraf såsom lön 1,300 kronor och såsom tjänstgöringspenningar 1,200 kronor, med 500 kronors tillökning hvar 5:te år intill dess lönebeloppet uppgår till 4,000 kronor, och aflöningarna för öfriga tjänstemän bestämmas på sätt komitén föreslagit, så komma tullverkets tjänstemän i en ingalunda sämre, utan snarare förmånligare ställning än de verks tjänstemän, som nödgats förvärfva sig de högre kompetensvilkoren för erhållande af tjänst, ty den som efter aflagd afgångsexamen från högre elementarläroverk vinner befordran till ordinarie tjänst i Generaltullstyrelsen, åtnjuter förmån af såväl lön som tjänsteårsberäkning, under det att den, som vid universitet bereder sig för inträde i de verk, der kompetensfordringarna äro större, saknar båda dessa fördelar.

Komitén anser att, utom tjugu ordinarie tjänstemän, minst nio extra biträden med ett arvode för hvarje af 1,200 kronor pr år äro behöfliga för Generaltullstyrelsen; men enär dessa af komitén föreslagna arbetskrafter öfverstiga hvad styrelsen sjelf i sitt förslag den 25 November 1873 ansett behöfligt, och då icke alla tjänstemän i den tjänstegrad, som komitén ansett böra indragas, förr än efter hand kunna vinna befordran, och dessa således till en icke oväsentlig del kunna utföra det arbete, som af de ordinarie tjänstemännen måhända icke medhinnes, samt då slutligen de skäl jag anfört för mitt förslag att bestämma lönerna för de lägsta tjänstemännen något lägre än de af komitén föreslagna äfven tala för lägre arvoden åt extra biträden i tullstyrelsen, än hvad komitén beräknat under förutsättning af höjda inträdesfordringar, så anser jag att det belopp komitén föreslagit till vikariatsersättningar samt arvoden åt extra biträden m. m. kan nedsättas från 15,000 kronor till 12,000 kronor och hvarigenom den nya staten skulle komma att sluta på en summa af 88,500 kronor emot af komitén föreslagna 98,500 kronor.
